

20/06/08-30/06/08

WALLS & GATEWAYS

Filip Berte
Davide Bertocchi
Liam O' Callaghan
Brody Condon
Lode Geens
David Maroto
Mihael Milunovic
Julia Oschatz
Nathaniel Rackowe
Arno Roncada
Vargas-Suarez Universal

curator [Lara Pan](#)

Walls & Gateways is een project
georganiseerd door Existentie vzw
i.s.m. The New Art Project.

Curator: Lara Pan

**THE
NEW
ART
PROJECT**

www.thenewartproject.com

VARGAS-SUAREZ UNIVERSAL

In zijn schilderijen, sculpturen en installaties gebruikt de Mexicaans-Amerikaanse kunstenaar Vargas-Suarez Universal het functionele domein van wetenschap en technologie als inspiratiebron voor een abstract esthetische stijl. Zijn gecompliceerde creaties zijn vaak schijnbaar gegenereerd door middel van hoogtechnologische snufjes, hoewel ze veelal het product zijn van delicaat teken- en schilderwerk. Ze lijken als een ontwerp of analyse opgesteld in een code die uiterlijk herkenbaar is, maar inhoudelijk diffuus. Het werk met de dubbelzinnige titel *Space Station: Jersey (2003)* lijkt bijvoorbeeld op wetenschappelijke kaart met een onduidelijke referent. Enerzijds doet de "kaart" denken aan stadsplanning en architectuur, anderzijds, met zijn zwarte lijnen en vlakken, aan de astronomie.

Dergelijke onvanzelfsprekende verbanden zijn kenmerkend voor het werk van Vargas-Suarez Universal. Hij lijkt een postmoderne collage te willen maken met verwijzingen naar diverse takken van de wetenschap en andere aspecten van het leven. *De Event Horizon (2004)* serie verkent bijvoorbeeld de relatie tussen plastische

VARGAS-SUAREZ UNIVERSAL

Greenhouse Effect 2005

acrylic wall drawings (in-situ)

2.1 x 19.3 Meters

installation at Glyndor Galleries,
Wave Hill, Bronx, New York

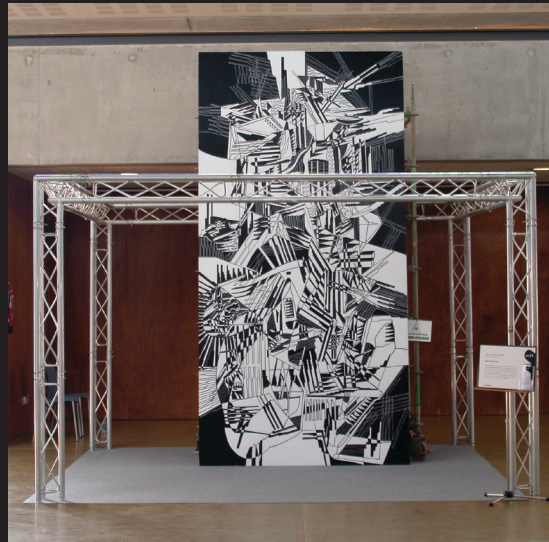
chirurgie en de zwaartekracht van zwarte gaten. Zo wordt benadrukt dat door de specialisatie en versplintering van de hedendaagse wetenschap een algemene synthese van wat we weten onmogelijk is geworden, tenzij als een vervreemdend artistiek idee.

Net door een wereld te creëren of weer te geven als een abstracte structuur, toont het werk aan dat elke poging tot totaaloverzicht moet mislukken. De structuren van Vargas-Suarez zijn immers zodanig complex dat ze hun

centrum verliezen. Telkens wanneer je zoekt naar een algemeen organiserend patroon, word je als het ware het werk ingezogen en van het ene de tail naar het andere geleid. Hoewel de werken schematische weergaves zijn, lijken ze als organische gewassen de ruimte in te palmen. Ze lijken daarbij enkel gedreven door horror vacui en een ontzag voor de onvatbare complexiteit van de natuur.

In his paintings, sculptures and installations the Mexican American artist Vargas-Suarez Universal uses the functional domain of technology and science as an inspiration for an abstract aesthetic style. His intricate creations seem to be generated by highly technological novelties although they are mostly the product of delicate hand drawing and brushstrokes. They seem to be set up as a design or analysis in a code which is recognizable by appearance but diffuse concerning the content. The work with the ambiguous title *Space Station: Jersey (2003)* for example, resembles a scientific map with no clear referent. On the one hand the “map“ seems to be concerned with urban planning and architecture, on the other hand, because of its black lines and planes, with astronomy.

Such unusual connections are characteristic of Vargas-Suarez Universal's work. He seems to be putting together post-modern collages with references to various disciplines of science and other aspects of life. The *Event Horizon (2004)* series for instance explores the relation between plastic surgery and the gravity of black holes. In that way it is brought to attention that, because of the specialization and shattering of contemporary science,

VARGAS-SUAREZ UNIVERSAL
Space Station: Murcia 2008
oil enamel on mdf panel
4 x 2 meters
Collection of Comunidad Autonoma de
la Region de Murcia (CARM), Murcia, Spain

a general synthesis of what we know has become impossible, except as an alienating artistic idea.

Precisely by creating or representing a world as an abstract structure the work demonstrates that every attempt at a complete overview must fail. For Vargas-Suarez' structures are so complex that they lose their centres. Every time you try to find a general organizing pattern, you are sucked into the work as it were and lead from one detail to the next. Although the works are schematic representations, they seem to take over space like vegetation. They seem to be driven only by horror vacui and an awe for the intangible complexity of nature.